

Mersad ef. Krešić
Islamski centar Zagreb
Hutba: 06.01.2012.
Tema: Rođenje Isaa a.s.

Neka je hvala Allahu Gospodaru svih svjetova! Neka je mir i spas na sve Allahove poslanike, a posebno na Muhammeda alejhisselam i njegovu obitelj i časne ashabe. Svjedočim da nema Boga osim Jednoga i svjedočim da je Muhammed a.s. Allahov sluga i poslanik!

Draga braćo i sestre! Evo nas na početku 2012. godine po rođenju Isaa a.s. Oni koji ga smatraju posljednjim Allahovim poslanikom tj. Kršćani ovih dana, a i proteklih obilježavaju dan njegovog rođenja. S toga i tema današnje hutbe jeste Rođenje Isaa a.s.

Kazivanje o Isa alejhisselamu ćemo započeti njegovim čudesnim rođenjem i govorom o njegovoj majci hazreti Merjemi, kako u Kur'anu stoji:

I spomeni u Knjizi Merjemu: kada se od ukućana svojih na istočnu stranu povukla, i jedan zastor da se od njih zakloni uzela, Mi smo njoj meleka Džibrila poslali i on joj se prikazao u liku savršeno stvorenoga muškarca. "Utječem se Milostivom od tebe, ako se Njega bojiš!"; uzviknu ona. "A ja sam baš izaslanik Gospodara tvoga", reče on, "da ti poklonim dječaka čistoga!" "Kako ću imati dječaka", reče ona,

"kada me nijedan muškarac niti dodirnuo nije, a ja nisam nevaljalica!" "To je tako!", reče on. "Gospodar tvoj je rekao: 'To je Meni lahko', i zato da ga učinimo znamenjem ljudima i znakom milosti Naše. To je unaprijed određeno!" I ona zanese i bremenita se skloni daleko negdje. (19:16-22)

Tada je, dakle, Allahovom voljom, Merjema ostala u drugom stanju, a da u njezinoj utrobi nije bilo prisutno ničije sjeme, osim njezina vlastitoga, tako da je i njoj postalo jasno da će njen sin biti samo od njenoga sjemena i da nitko neće biti njegov otac. Jasno joj je bilo i to da može još samo neko ograničeno vrijeme biti sa svojom rodbinom i da mora otići u potpunu izolaciju, prije nego li njena trudnoća postane vidljiva. Tako se ona kratko vrijeme nakon mubarek začeća izdvojila u prirodu da tamo u samoći čeka rođenje svoga sina.

Čekala je u prirodi, opskrbljena od svoga Gospodara sa svim što joj je trebalo, da se ispuni devet mjeseci do dana rođenja. Kad je dobila trudove, u velikoj boli se sklonila pod stablo jedne suhe palme.

I porođajni bolovi prisiliše je da dođe da stabla jedne palme. "Kamo sreće da sam ranije umrla i da sam potpuno u zaborav pala!", uzviknu ona. I melek je, koji je bio niže nje, zovnu: "Ne žalosti se, Gospodar tvoj je dao da

niže tebe potok poteče. Zatresi palmino stablo, posut će po tebi datule svježje, pa jedi i pij i budi vesela! A ako vidiš čovjeka kakva, reci: "Ja sam se zavjetovala Milostivom da ću šutjeti, i danas ni s kim neću govoriti." (19:23-26)

Kada se vratila svojoj rodbini noseći u naručju bebu, među njima je zavladała velika pometnja i nevjerica. Čuđenju nije bilo kraja. Kako su njena vjera i čestitost svima bile poznate, potpuno ih je šokirala pojava njene bebe. Započele su grdnje sa svih strana, a ona je sabrano, mirno i hladnokrvno, bez ijedne izgovorene riječi, samo rukom pokazala prema novorođenčetu. I tada se dogodilo veliko čudo, prva od veličanstvenih mu'džiza kojima je Milostivi obasuo njezina mubarek sina:

I dođe ona s njim porodici svojoj, noseći ga. "O Merjemo", rekoše, "učinila si nešto nečuveno! Ej ti, koja u čednosti ličiš Harunu, otac ti nije bio nevaljao, a ni mati ti nije bila nevaljalica." A ona im na njega pokaza. "Kako da govorimo djetetu u bešici?"; rekoše. "Ja sam Allahov rob", ono reče, "meni će On Knjigu dati i vjerovjesnikom me učiniti; i učinit će me, gdje god budem, blagoslovljenim, i naredit će mi da, sve dok sam živ, molitvu obavljam i milostinju udjeljujem, i da majci svojoj budem dobar, a neće mi dopustiti da budem drzak i nepristojan. I neka je mir nada mnom na dan kada sam se rodio i na dan kada budem umro i na dan kada budem iz mrtvih ustajao!" (19:27-33)

Kada su se osvjedočili ovom velikom čudu govora tek rođene bebe, svima od njene obitelji postalo je jasno da je tu riječ o Allahovoj Odredbi i početku zemaljskoga života jednoga od najvećih Njegovih vjerovjesnika i poslanika. To je unijelo mir u njihova srca i još više im povećalo veliku ljubav i poštovanje koje su inače gajili prema svojoj mubarek rodici Merjemi. Začudno rođenje hazreti Merjeminoga sina nije utjecalo samo na njihova srca, ono je utjecalo, a i dan danas utječe, na srca mnogih ljudi. Nažalost, djelovanjem vojski prokletoga Iblisa, mnogi ljudi su i zbog ovakvoga njegovog rođenja i zbog velikih mu'džiza kojima je Isā, alejhisselam, obdaren, zapali u očevidnu zabludu smatrajući ga, neuzubillah, sinom Božjim. To je izuzetno teška zabluda koja je izazvala veliki nered na Zemlji, pa dragi Allah upozorava čovječanstvo na tu zabludu nekih šest stotina i više godina nakon Isāova, alejhisselam, rođenja ajetima Kur'ana, te kaže:

To je Isā, sin Merjemin, to je prava istina o njemu, onaj u kog sumnjaju oni. Nezamislivo je da Allah ima dijete, hvaljen neka je On! Kad nešto odluči, On za to rekne samo: "Budi!", i ono bude. (19:34)

O djetinjstvu Isāa, sina Merjemina, alejhisselam, i o njegovome životu prije poslanstva malo je poznato i dosta toga nam je ostavljeno skrivenim.

O ovome kanonska evanđelja ne donose jednaku priču. Evanđelja po Marku i Ivanu uopće i ne govore o Isaovu a.s. rođenju i djetinjstvu – u njima se njegova mubarek ličnost pojavljuje tek od njegovog susreta sa Jahjom, alejhisselam, na rijeci Jordanu.

A, Evanđelja po Mateju i Luki govore o Mesihovu rođenju i djetinjstvu, ali im se priče međusobno očevidno razlikuju.

Nama, koji svjedočimo Kur'an kao Allahov govor objavljen čovječanstvu na arapskom jeziku, jasno je da biblijsko kazivanje o rođenju Isāa, alejhisselam, *nije istinito*. Mi, naime, na bazi ajeta časnog Kur'ana, koje smo već naveli, točno i precizno znamo da je Merjema svog mubarek sina donijela na ovaj svijet sama, u prirodi, ispod stabla hurme, i da je pri tome trpjela porođajne bolove, kao i to da je nakon toga novorođenče govorilo obitelji svoje majke da bi ona bila zaštićena od optužbi za nemoral. Smatramo da je Isā, alejhisselam, djetinjstvo i mladost proveo uz svoju majku u Betlehemu gdje je boravila njena rodbina iz plemena Juda, jer su jedino oni, budući da su svojim ušima čuli govor bebe u kolijevci, znali da je njegovo mubarek rođenje volja dragoga Allaha i Njegovo veliko znamenje, te da je hazreti Merjema Allahova miljenica koja je čista od grijeha i obasuta Njegovim blagoslovom. Svugdje drugdje bi u tim vremenima mlada majka sa djetetom, a neudata, bila smatrana bludnicom. Upravo zbog toga što je jedino među svojom rodbinom u Betlehemu Allahova miljenica mogla biti zaštićena od potvora, smatramo da je Isā, alejhisselam, odrastao u Betlehemu, a ne u Nazaretu. A, Allah najbolje zna.

Jedino što se može sa punom sigurnošću reći o ovome dijelu života Isāa, alejhisselam, jeste to da je on, zajedno sa svojom plemenitom majkom, bio nastanjen na nekoj visoravni sa tekućom vodom:

I sina Merjemina i majku njegovu smo znakom učinili. Mi smo ih na jednoj visoravni sa tekućom vodom nastanili. (23:50)

Gdje je ta visoravan, zašto su tamo bili i koliko su tamo ostali nije nam poznato. Mi također pouzdano ne znamo ni kada je, gdje i kako Isā, alejhisselam, dobio Indžil i emanet Allahova poslanstva. Isto tako, nije nam poznat ni originalni tekst Indžila koji je, izgleda, nepovratno izgubljen. Današnja Evanđelja, prema tome, nemaju ništa sa Indžilom i nikako se ne mogu smatrati Allahovom objavljenom Riječju, ali se i tamo mogu pronaći neke mudrosti i pouke, naravno samo u onolikoj mjeri u kojoj su u njima riječi i djela Isāova, alejhisselam, vjerodostojno prenesena. Isa a.s. je naučavao monoteizam što nažalost ne nalazimo u današnjim verzijama Biblije. Zato je Allah poslao svog posljednjeg Poslanika Muhammeda s.a.v.s., kako bi ovo iskrivljeno vjerovanje ispravio i vratio ih na pravi put.

Allah Uzvišeni kaže:

“O sljedbenici Knjige, ne zastranjajte u svome vjerovanju i o Allahu govorite samo istinu! Mesih, Isā, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i Riječ Njegova koju je Merjemi dostavio, i Duh od Njega; zato vjerujte u Allaha i Njegove poslanike i ne govorite: "Trojica su!" Prestanite, bolje vam je! Allah je samo jedan Bog, hvaljen neka je On, zar On da ima dijete?! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji, i Allah je dovoljan kao svjedok. (4:171)

Također Kur'an govori i o tome da Isa a.s. nije ni ubijen ni razapet već da ga je Allah uzdigao k Sebi, ali o tome drugom prilikom.

Naravno, mi muslimani trebamo biti Allahu zahvalni što nas je počastio istinom, ali također nam je dužnost poštivati tuđu vjeru i uvjerenje, jer znamo da u vjeru nema prisile i da je Allah htio sve bi ljude jednom vjerom učinio, ali je stvorio ovaj svijet i dao nam život kako bi nam raspodijelio zaslužene nagrade ili kazne u drugom i vječnom životu. A Njegove ajete, znakove razumiju samo razumom obdareni.

Na kraju ove hutbe, a kako se nalazimo i na početku Nove gregorijanske godine zaželio bih se zahvaliti svima onima koji svojom članarinom pomažu održavanju ovoga Centra, jer naše članarine idu za održavanje džamije i podmirenje njenih potreba: uljepšavanje okoline, unutarnjeg renoviranja i redovnih režija. Samo održavanje ove ljepotice, bez velikih projekata i organizacija, poput izmjene kamena na terasi i potpune izmjene stolarije, godišnje iznosi oko 350 tisuća eura, odnosno dnevno oko 1000 eura.

Naš džemat ima oko 2500 upisanih obitelji. Od toga redovnih 1200 članova. Zamolio bih one koji se već nisu učlanili da razmisle o tome i članarinu počnu plaćati mjesečno, ako im je mnogo godišnje odvojiti odjednom.

Plaćanje članarine Islamskoj zajednici jeste jednako održavanju džamije, a Allah dž.š. kaže:

Allahove džamije grade i održavaju oni koji u Allaha i u onaj svijet vjeruju i koji namaz obavljaju i zekat daju i koji se nikoga osim Allaha ne boje; oni su, nadati se je, na pravom putu." (Et-Tevbe, 18)

S toga, molimo Allaha da nam ukabuli naše članarine, da budemo svjesni kako smo počašćeni od Allaha zato što smo muslimani i da nas uputi na pravi put!

Ella inne ahsenel kelami...